

research issues of cognition nature and its possibilities, principles, forms, and types of knowledge acquisition, relation of knowledge to reality, general premises for cognition; conditions of its adequacy and validity have been revealed.

Purpose. The aim of the article is to analyze the essence and content of professional training of future masters in secondary education physical culture.

To reach the aim, the following methods of research have been used: analysis, generalization, systematization of philosophical and pedagogical references.

Results. Analysis of pedagogical references allows to state that such terms as "cognitive skills" and "analytical (academic) abilities" are synonymously used with "gnostic skills".

Epistemic component is characterized by the available system of knowledge needed for implementation of professional activity, volume of professional knowledge and ideas, professional thinking, realization of systematic character of professional issues, knowledge of requirements to the profession.

Primary areas that assure quality of professional training at graduate level are improvement of organization of masters' self-preparatory work, search of optimal forms

of organization of research activity, improvement of the level of masters' theoretical training. The outlined areas are realized with the help of epistemic component of this process.

Low level of pedagogical efficiency of teachers from higher educational establishments is stipulated by low level of epistemic component of quality assurance of professional training of future specialists in higher education.

Conclusion. Epistemic component of quality assurance of professional training of masters in secondary education physical training, which is formed in higher educational establishments, is characterized with a complex of social and humanities, fundamental, and professional knowledge, as well as formed academic skills that all together provide high level of cognitive activity, improved intellectual capacity for work, ability to perceive information, analyze and generalize it, ability to make logical deductions, ability to set aim and select methods of its fulfillment.

Keywords: professional training quality assurance, epistemic component; efficiency of pedagogical activity.

Одержано редакцією 29.01.2019
Прийнято до публікації 02.02.2019

DOI 10.31651/2524-2660-2019-1-155-160

ORCID 0000-0003-3449-5884

БОНДАР Наталія Олександрівна,

доцент кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка
e-mail: bontik2007@ukr.net

ORCID 0000-0003-2374-8110

ДРОЗДЕНКО Наталія Миколаївна,

старший викладач кафедри загальнотехнічних дисциплін та креслення,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка
e-mail: natalyadrozdenko151215@gmail.com

УДК 378:373.5.091.12.011.3-051:62/64

СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті здійснено аналіз поняття компетентності, представлена структура професійної компетентності майбутнього вчителя технологій. Розглянуто значення та особливості процесу формування професійних компетенцій (ключових та спеціальних) в сучасних умовах реформування освітньої галузі та з урахуванням європейського досвіду підготовки фахівців. Наведено основні педагогічні технології, що сприяють розвитку професійної компетентності майбутніх вчителів технологій.

Ключові слова: професійна компетентність; структура професійної компетентності; компетенції; вчитель технологій; компетентний підхід.

Постановка проблеми. Формування професійної компетентності вчителя виступає сьогодні як невід'ємна складова реформи системи освіти в Україні. Інтеграція в європейський освітній простір розкриває великі можливості обміну досвідом, підвищення кваліфікації, впровадження педагогічних інновацій – все залежить від готовності вчителя залучатися до цих процесів. Концептуальні засади

Нової української школи передбачають, що педагоги мають право на «академічну свободу, включаючи свободу викладання, свободу від втручання в педагогічну, науково-педагогічну та наукову діяльність, вільний вибір форм, методів і засобів навчання, що відповідають освітній програмі» [1]. Але разом з можливостями, або навіть більшою мірою, виступають запити до сучасних педагогічних працівників, обумовлені як формуванням нових освітніх цілей на державному та міждержавному рівнях, мобільними соціально-економічними умовами існування, так і високим рівнем вимог до професійної конкурентоспроможності. Знання та вміння, взаємопов'язані з ціннісними орієнтирами учня, формують його життєві компетентності, потрібні для успішної самореалізації у житті, навчанні та праці.

В процесі реформування системи освіти актуалізується проблема оновлення, перегляду підходів, змісту, технологій

підготовки фахівців різних сфер діяльності. Як показує аналіз досвіду освітніх систем багатьох європейських країн, одним зі шляхів оновлення змісту освіти й навчальних технологій, узгодження їх із сучасними потребами, інтеграції до світового освітнього простору є орієнтація навчальних програм на компетентнісний підхід та створення ефективних механізмів його запровадження [2; 3].

Концепція розвитку педагогічної освіти передбачає модернізацію освітніх програм за багатьма напрямками, зокрема: впровадження компетентнісного, особистісно-орієнтованого підходу в педагогічній освіті, забезпечення формування загальних (універсальних, ключових тощо) компетентностей, набуття педагогічними працівниками вмін та досвіду формування компетентностей в учнів, опанування педагогічних технологій, в тому числі, з використанням елементів інформаційнокомунікаційних та цифрових технологій, посилення практичної складової педагогічної освіти [4].

Невід'ємною складовою реформи освіти є формування професійної компетентності майбутнього вчителя технологій. В умовах глобальної інформатизації суспільства саме на уроках технологій створюються оптимальні умови для ознайомлення з процесами виробництва, способами обробки різних видів конструкційних матеріалів, профорієнтаційного самовизначення. Успішне вирішення актуальних освітніх задач на уроках технологій можливе лише за умови відповідної підготовки вчителя.

Значна кількість наукових праць присвячена питанням компетентності та структури компетенцій. У педагогічних дослідженнях В. Борисова, О. Заболоцької, О. Овчарук, О. Пометун [5], А. Саранова розглядаються загальні теоретико-методологічні основи формування професійної компетентності педагога. Важливі питання компетентності майбутнього вчителя технологій розкриваються в наукових доробках О. Авраменка [6], В. Андрущенко, Р. Гуревича, І. Зязюна, Н. Ничкало, В. Сидоренка, О. Сухомлинської та ін.

Поняття «компетентність» є системним поняттям, що має свою структуру, рівні, функції, своєрідні характеристики, властивості. Компетентним можна стати опановуючи певні компетенції і реалізуючи їх у досвіді конкретної діяльності.

Професійна компетентність учителя – це єдність його теоретичної та практичної готовності до здійснення педагогічної діяльності. Концепція компетентісно-орієнтованого підходу бере свій початок ще з 90-х років ХХ ст., коли були здійснені перші наукові дослідження цього феномену і з тих часів цікавила багатьох науковців, педагогів-практиків та психологів.

Здійснивши аналіз теоретичних досліджень та практичної професійної підготовки майбутніх учителів, і зокрема, вчителів технологій, доходимо до узагальнень у системності професійних компетенцій. Так, з точки зору навчального процесу, компетенція визначається, передусім, результатом навчання: під час вивчення модуля той, хто навчається, засвоїв конкретну компетенцію, тобто конкретні знання, вміння; набув досвіду (професійних якостей) і продемонстрував при цьому наполегливість, самостійність, відповідальність (особистісні якості).

Окрім того, в навчальному процесі компетенція є інтегрованим результатом навчання (інтеграція теорії і практики, методів навчання і педагогічних технологій, навчальних дисциплін, роботодавця і навчального закладу та ін.).

З точки зору професійної діяльності на ринку праці у сучасних умовах потрібні фахівці, здатні розв'язувати конкретні виробничі проблеми і важливо, які методи і прийоми вони будуть використовувати у професійній діяльності (знання, вміння, досвід та ін.). Вже сьогодні найбільш затребуваними є спеціалісти, здатні виконувати складні, нестандартні завдання. І потреба в таких працівниках постійно зростає.

З точки зору досягнення конкурентного результату важлива не здатність використовувати знання, уміння і досвід, а рівень готовності до виконання посадових обов'язків (основних функцій). Рівень готовності визначається системою знань, умінь, досвіду, відповідальності, самостійності, наполегливості, сукупності професійних і особистісних якостей фахівця.

Але, на жаль, на сучасному етапі система освіти в Україні доволі інертна. В багатьох європейських країнах усвідомлюють, що дитину вчити треба так, щоб вона могла бути активною і корисною упродовж усього активного соціального життя, намагаються прогнозувати зміни

в потрібних компетенціях на п'ять, десять, двадцять років наперед.

Враховуючи вищезазначене, можна зауважити, що структура компетентності майбутнього вчителя технологій теж потребує мобільності, варіативності, виділення більш усталених елементів або їх окремих частин і тих, що постійно змінюються або будуть змінюватись з окресленням майбутніх перспектив.

Метою статті є аналіз структури професійної компетентності майбутнього вчителя технологій та висвітлення особливостей формування його професійних компетенцій в процесі реформування освіти та з урахуванням сучасних потреб суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Переважна більшість педагогів вважає, що структура фахової компетентності вчителя технологій складається з двох видів компетенцій: ключових і спеціальних.

Під ключовими компетенціями будемо розуміти міжкультурні і міжгалузеві знання, уміння і здібності, властивості (якості) кожної людини, необхідні для її комфортного існування в суспільстві та продуктивної діяльності.

Хоча структура компетентності визначена і складається з окремих компетенцій, однак це складне утворення, що має безліч взаємозв'язків і в цьому утворенні саме ключові компетенції відіграють роль основи, з якою пов'язані, і від якої значною мірою залежить якість всіх інших елементів. Якщо раніше основною метою навчання було надання професійних знань, формування умінь і навичок, то зараз суспільні запити змінили вектор на формування компетенцій, причому саме ключові компетенції вчителя технологій відображають культуру педагога. В структурі ключових компетенцій можна виділити: мотиваційно-ціннісну, інформаційну, комунікативну, загальнокультурну, креативну, акмеологічну.

Мотиваційно-ціннісна – характеризує ієрархічну структуру домінуючих мотивів особистості, усвідомлення соціальної значущості професії вчителя, формування ціннісних мотивацій. Але майбутній вчитель повинен бути готовим до того, що школа змінюється. Сучасний вчитель з адміністративного, авторитарного стилю викладання переходить до суб'єкт-суб'єктного навчання, тобто роботи з учнями як з особистостями, де на перший

план виходить формування повноцінних і активних членів суспільства.

Головне завдання навчання полягає у наданні допомоги людині зрозуміти себе, усвідомити власні проблеми і мобілізувати власні внутрішні сили і можливості для їх розв'язання і саморозвитку. Ці особливості гуманістичної парадигми створили передумови для виникнення в її контексті особистісно-орієнтованих стратегій і моделей освіти [7, с.96].

Інформаційна – передбачає оволодіння студентом вміння отримувати, опрацьовувати, використовувати і передавати необхідну інформацію в процесі професійної діяльності. Вчитель виступає головним джерелом наукової, світоглядної і морально-естетичної інформації. Формування інформаційної компетенції заслуговує на особливу увагу з двох причин. По-перше, відбувається стрімкий технічний розвиток і змінюваність інформаційно-комунікаційних засобів передачі інформації. Сучасний вчитель повинен використовувати усі наявні ресурси для взаємодії з учнями та колегами. В своїй роботі Л. Куцак виокремлює наступні категорії засобів мережевих комунікацій, що мають використовуватись вчителями технологій: інформаційно-освітній портал (ІОП); технічні засоби мережевих комунікацій (комп'ютерні мережі та телекомунікаційне обладнання для передавання даних); програмні засоби мережевих комунікацій (мережеві операційні системи та мережеве програмне забезпечення управління); засоби хмарних технологій (використання Web-додатків; електронні журнали і щоденники; он-лайн сервіси для навчального процесу, спілкування, тестування; системи дистанційного навчання, бібліотека, медіатека; сховища файлів, спільний доступ; спільна робота; відеоконференції; електронна пошта) [8, с.6]. По-друге, щоденне зростання потоку інформації збільшується в геометричній прогресії. Фейкові новини вже важко відрізнити від реальних фактів. Тому надважливими є навички відбору та осмислення інформації як для вчителя, так і для формування відповідних навичок в учнів.

Комунікативна – характеризує специфіку взаємодії з учнями і з колегами по роботі, адміністрацією навчального закладу. Щодо спілкування з учнями – вчитель перестав бути просто джерелом інформації, його задачі складніші – організувати і забезпечити процес навчання

та розвитку кожної дитини. Тому комунікативність тісно пов'язана з ефективністю педагогічної діяльності, спрямованої на досягнення навчальних цілей. Комунікативна компетентність охоплює знання, уміння, навички та способи здійснення партнерської взаємодії між учасниками навчально-виховного процесу, врахування педагогом вікових, психологічних, індивідуальних особливостей учнів; уміння бачити в дитині особистість, поважати її думку; уміння створювати на уроці атмосферу творчого спілкування та позитивного настрою.

Окремий акцент ставиться на вільному володінні рідною мовою та спілкуванні іноземною мовою. Також комунікативні навички важливі при обміні досвідом, підвищенні кваліфікації тощо.

Загальнокультурна – вміння працювати з суспільством і в суспільстві. В умовах глобалізації суспільства вчителі повинні підтримувати взаєморозуміння між різними культурами, розуміти баланс між повагою до учнів інших культур, знанням їх розмаїття та визначенням спільних цінностей. Вчителі повинні враховувати фактори, що впливають на соціальну єдність, підтримувати співіснування національної ідентичності і міжнаціональної свідомості.

Креативна – творчий підхід до педагогічної діяльності є важливою характеристикою роботи вчителя. За прогнозами науковців в найближчому майбутньому значно зросте потреба в креативних спеціалістах, здатних приймати нестандартні рішення. Це стосується як вчителів, так і будь-якої професійної діяльності. Вже зараз в деяких з кращих європейських шкіл учні вчать «робити помилки», тобто порушувати правила, виходити за межі відомого. Бо якщо робити все за планом – результат відомий, а шлях до будь-якого відкриття лежить через сумніви у правильності своїх суджень, пошук нових рішень.

Акмеологічна – визначає володіння технологіями саморозвитку і професійної самореалізації. Жодна з попередніх компетенцій не буде ефективною, якщо вчитель не усвідомлює необхідності підвищення власної професійної компетентності. Самоусвідомлення базується на спроможності аналізу власного педагогічного досвіду – успіхів та невдач. Завдання школи – створити сприятливі умови та мотивувати вчителя до педагогічного зростання.

Спеціальні компетенції поєднують у собі зміст предмету технологій та методики його викладання. До спеціальних компетенцій переважно включають наступні:

Змістова – включає ґрунтовне знання змісту навчальних програм і посібників, знання про психологію учня та особливості навчального процесу, досвід розв'язання різних педагогічних ситуацій; передбачає наявність знань про сучасні виробничі об'єкти, технологічні процеси. Одним із ключових завдань підготовки вчителів технологій є набуття студентами знань з основ технічних дисциплін, методики викладання, організації безпечної праці.

Цільова – передбачає вміння формулювати і досягати різні освітні цілі.

Проектна – включає уміння проектувати свою діяльність та діяльність учнів для досягнення мети, передбачати результати цієї діяльності [9, с.157].

Моніторингова – характеризує вміння контролювати процес навчання, співвідносити отримані результати із запланованими, обробляти результати, за необхідності вносити потрібні корективи.

Отже, можна зробити висновок, що саме ключові компетенції змінні, мають мобільну структуру, залежать від суспільних запитів, освітніх цілей, особливостей самовизначення особистості в соціумі. Спеціальні компетенції у порівнянні з ключовими більш усталені, але їх спрямування також визначається акцентами, визначеними при формуванні ключових професійних компетенцій.

В умовах постійного швидкого оновлення сутності і змісту праці в будь-якій галузі, компетентність випускників навчальних закладів не повністю відповідає потребам ринку праці та вимогам роботодавців. Саме тому будь-яка професійна підготовка пов'язується з принципово новими підходами, спрямованими на розвиток особистості, оволодіння навичками самоаналізу та самоосвіти упродовж життя, формування цілісної компетентності. Нині саме компетентнісний підхід є тим пріоритетним напрямом, який орієнтує на цілі-вектори освіти: навчання, самовизначення, самоактуалізацію, соціалізацію і розвиток індивідуальності.

Інноваційний потенціал майбутнього вчителя технологій повинен характеризуватися: творчою здатністю генерувати нові уявлення та ідеї, що зумовлено про-

фесійною установкою на досягнення пріоритетних завдань; вміннями проектувати і моделювати свої ідеї на практиці: викладачу-новатору притаманний високий культурно-естетичний рівень, освіченість, інтелектуальна глибина і різнобічність інтересів; сприйняття нових ідеї, концепцій, течій, що ґрунтується на толерантності, гнучкості і широті мислення [10, с.26].

Формування професійної компетентності майбутніх учителів технологій здійснюється за трьома взаємопов'язаними напрямками: психолого-педагогічним, методичним та спеціальним.

Виходячи з сучасних вимог можна визначити основні шляхи розвитку професійної компетентності майбутнього вчителя технологій: колективна робота в творчих групах; систематична навчальна і дослідницька діяльність; освоєння інноваційних педагогічних технологій; активна участь у педагогічних конкурсах; трансляція власного педагогічного досвіду; використання інформаційно-комунікаційних технологій та ін.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, професійна компетентність вчителя – інтегрований показник особистісно-діяльничої сутності педагога. Вона повинна бути цілісною особистісною системою, що постійно розвивається, а напрямок та рушійні сили розвитку визначатися поєднанням актуальних потреб вчителя та запитамі суспільства. Тобто, важливою умовою ефективної підготовки фахівців з викладання технологій є організація навчання не лише для сучасного етапу педагогічних процесів, а й з врахуванням перспективних напрямків розвитку в країні і світі суспільства, науки і технологій, виробничого потенціалу, педагогічних інновацій.

У роботі було розглянуто лише один аспект підготовки майбутнього вчителя технологій як компетентного спеціаліста. Подальшого вивчення потребують питання критеріїв ефективності формування компетенцій, педагогічні умови та етапи їх формування.

Список бібліографічних посилань

1. Нова українська школа: концептуальні засади реформування загальної школи. URL: <http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%202016/08/17/mon.pdf> (дата звернення 28.03.2019)
2. European Union. Key Competencies for Life learning. Recommendation of the European Parliament and to the Council of 18 December 2006 (2006/962/EC). *Official Journal of the European*

- Union. 2006. 30 December. – P. I.394/10 – I.394/18.
3. European Commission. Common European Principles for Teacher Competencies and Qualifications.– Brussels: European Commission, 2005. URL: <http://www.pef.uni-lj.si/bologna/dokumenti/eu-common-principles.pdf> (дата звернення 28.03.2019)
4. Концепція розвитку педагогічної освіти. URL: (дата звернення 28.03.2019) <https://mon.gov.ua/storage/app/uploads/public/5b7/bb2/dcc/5b7bb2dcc424a809787929.pdf>
5. Пометун О.І. Теорія та практика послідовної реалізації компетентнісного підходу в досвіді зарубіжних країн. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи*. Київ, 2004. С.15–24.
6. Авраменко О.Б. Компетентнісний підхід при вивченні технічних дисциплін у професійній підготовці майбутніх учителів. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 5: Педагогічні науки: реалії та перспективи*. Київ, 2015. Вип. 51. С. 3–8.
7. Nevko I. Methodological approaches to the study of professionalism teacher. *Basic Trends in Public Sector: Monograph*. The Academy of Management and Administration in Opole. Opole, 2016. P. 88–98.
8. Куцак Л.В. Формування професійної компетентності майбутніх учителів технологій засобами мережових комунікацій: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. Вінниця, 2015. 20 с.
9. Куцак Л.В. Особливості формування професійної компетентності майбутніх вчителів трудового навчання в умовах професійної підготовки. *Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти*. Харків, 2010. Вип.26(30). С.153-161.
10. Гевко І.В. Розробка концепції дослідження формування основ професіоналізму майбутніх вчителів технологій. *Science Rise. Pedagogical Education*. 2017. №8(16). С.24–29. URL: http://journals.urau.ua/sr_edu/article/view/109092/104333 (дата звернення 28.03.2019)

References

1. *New Ukrainian school: Conceptual basis of reforming comprehensive school*, Retrieved 27/03/2019, from: <http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%202016/08/17/mon.pdf>.
2. European Union. Key Competencies for Life learning. Recommendation of the European Parliament and to the Council of 18 December 2006 (2006/962/EC). *Official Journal of the European Union*, 2006, 30 December, P. I.394/10 – I.394/18.
3. European Commission. Common European Principles for Teacher Competencies and Qualifications. Brussels: European Commission, 2005. Retrieved 27/03/2019, from: <http://www.pef.uni-lj.si/bologna/dokumenti/eu-common-principles.pdf>
4. Concept of the pedagogical education development, Retrieved 27/03/2019 from: <https://mon.gov.ua/storage/app/uploads/public/5b7/bb2/dcc/5b7bb2dcc424a809787929.pdf>
5. Pomietun O. (2004). Theory and Practice of Consecutive Realization of Competence Approach in Foreign Countries Experience. *Competence Approach in Modern Education: World Experience and Ukrainian*, Kyiv, Ukraina: K.I.S., 2004, 16–25.
6. Avramenko O.B. Competence approach at study of technical discipline in training of thye future technology teachers. *Naukovyi Chasopys of National Pedagogical Dragomanov University. Series 5 Pedagogical sciences: realias and perspectives*, 51, 3–8.

7. Hevko I. (2016) Methodological approaches to the study of professionalism teacher. *Basic Trends in Public Sector: Monograph*. The Academy of Management and Administration in Opole. Opole, 88–98.
8. Kutsak L. (2015) *Formation of professional competence of future teachers of technologies by means of network communications*. (PhD dissertation) Theses. Vinnytsia: Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsyubynskiy (in Ukraine).
9. Kutsak L. (2010) Purchase professional competence at the students of machine-bulding specialities of higher educational institutions / *Problems and Prospects of the Development of National Liberal-& Engineering Elite*, 26(30), 153-161.
10. Hevko I. (2017) Development of the concept of research of formation of the professionalism bases of future teachers of tehnologies. *ScienceRise: Pedagogical Education*. 8(16). 24-29 Retrieved 27/03/2019 from: http://journals.urau.ua/sr_edu/article/view/109092/104333

BONDAR Natalia,

Associate Professor of General Technical Disciplines and Drawing Technical Department,
T.H. Shevchenko National University "Chernihiv Colehium"

DROZDENKO Natalya,

Seniora Lecturer of General Technical Disciplines and Drawing Technical Department,
T.H. Shevchenko National University "Chernihiv Colehium"

THE STRUCTURE OF THE COMPETENCE FOR THE FUTURE TEACHERS OF TECHNOLOGY-BASED SPECIALIZED EDUCATION

Abstract. Introduction. *The fundamental part of the educational reform in Ukraine is the formation of the competence for the future teachers. The Ukrainian integration into the European educational system offers considerable potential for the teachers: experience sharing, innovative ideas adoption etc. At the same time, this leads to much higher education requirements for the modern teachers due to the formation of the new educational objectives and social-economic conditions in the country. In our opinion, it is essential to reassess the structure of the competence for the future teachers of technology-based education meeting the demands of the society and the job market.*

The purpose of the article is the structure analyses of the competence for the future teachers of technology-based specialized education in the process of education reforming and following the public interests.

Results. The competence for the future teachers of technology-based specialized education includes both key and basic competences. Motivational values, information, communication, cultural attitudes, creativity and self-awareness are the key competences.

The innovative changes in the education and society in Ukraine provide the necessary conditions for the key competence reinvention. For example, the motivational

values competence should take to account the transition to a humanism and democratization in education. The informational competence involves skills in using all possible IC means of information in the increasing information flow. Within the cultural competence it is very important to have the balance between the cultural awareness and supporting national identity.

Originality. The scientific novelty is the proving the possibility of the rethinking of the essence of the key and basic competence for the future teachers of technology-based specialized education due to the public demands. The importance of this research is obvious.

Conclusion. The competences are changeable. They possess a mobile structure. They depend on the social requirements, educational objectives, personal self-determination in society. The issues of the contest, determination, form, criteria of the competence for the future teachers of technology-based specialized education require revision and further development.

Keywords: *professional competence; professional competence structure; competences; teacher of technologies; competentitive approach.*

*Одержано редакцією 29.01.2019
Прийнято до публікації 02.02.2019*

DOI 10.31651/2524-2660-2019-1-160-164

ORCID 0000-0001-6182-9267

БОРЗЕНКО Олександра Павлівна,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
e-mail: saphochka1@gmail.com

УДК 811.1:378.147

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуті питання удосконалення професійної компетентності викладача іноземної мови. З'ясовано, що сучасний розвиток процесів глобалізації висунув нові вимоги до професійної компетентності викладача іноземної мови. Наголошується на важливості й необхідності удосконалення викладачами знань, практичних умінь, навичок у своїй педагогічній діяльності, що сьогодні потребує від викладача самовизначення, самоорганізації, саморозвитку, педагогічної спрямованості. Визначено, що удосконалення професійної компетентності викладача суттєво надає нові можливості для

організації навчального процесу, розширює та урізноманітнює наукову, технічну, методичну, соціальну інформацію для перебудови самого навчального процесу та його контролю. Зазначено, що викладач іноземної мови зобов'язаний постійно вдосконалювати свій професіоналізм, спрямований не тільки на розвиток іноземної комунікативної компетентності, а також для використання сучасних підходів та інноваційних технологій, здійснювання процесу викладання іноземної мови комп'ютерними, дистанційними навчальними програмами, сучасними електронними джерелами інформації, новими